

Pyžamový bál

Michaela Procházková a Veronika Válková

Dne 17. 2. 2018 mažoretky Rošťandy, jejich vedoucí a přátelé připravili 9. pyžamový bál. Jako každý rok se o zahájení postaraly mažoretky se svými novými skladbami. O choreografii skladby starších děvčat se postarala bývalá mažoretky Natálie Zicháčková. Moc děkujeme za její čas a pomoc.

Naše pozvání opět neodmítla ani Viktorie Lesovská (také bývalá ma-

žoretky), která zaspívala za doprovodu svého kamaráda a spolužáka Tomáše Dvouletého jako skupina TheCoffees. O super zábavu v průběhu celého večera se postaral místní DJ Nico (Laďa Gengela).

Děkujeme za hojnou účast, skvělou zábavu a hlavně všem sponzorům, rodičům mažoretek, přátelům a rodinám za bohatou tombolu a podporu. Těšíme se opět v dalším roce.

Beseda se seniory

Vladimíra Benešová

Stalo se již tradicí, že v měsíci únoru pořádá kulturní komise při radě OÚ v Šardicích besedu se seniory. Tato beseda se letos konala v neděli 19. února v prostorách obecní haly U Orla. O slavnostní přivítání se postarala starostka obce, paní Blažena Galiová, která seznámila přítomné s připravovanými projekty v obci.

Program zahájily mažoretky Rošťandy a Minirošťandy pod vedením Veroniky Válkové a Michaely Procházkové. Děti si svým vystoupením získaly všechny přítomné a sklídily zasloužený potlesk. O hudební produkci se postarali manželé Grufíkovi, kteří nám svým zpěvem zpřijemnil celou odpoledne.

Pro všechny přítomné byl připraven dotazník, přehled nejbližších kulturních akcí a kniha – Vaše cesty k bezpečí, věnovaná přípravě občanů na různá nebezpečí, která v běžném životě hrozí.

K dobré náladě rovněž přispělo malé občerstvení, které bylo pro všechny připraveno. Z reakce účastníků můžeme hodnotit akci jako zdařilou.

Z historie

Osvobození Šardic

Josef Zajíc

Blíží se 16. duben, výročí osvobození Šardic, a neuškodí si připomenout, jak jsme to prožívali. Němci už nebyli to, co tři roky před tím. Všady ustupovali, na našem území prováděli zdržovací taktiku, aby se co nejméně vojáků dostalo do spojeneckého zajetí. Němci, pokud jim někdo nekladl překážky, ustupovali bez násilí. Když se jim ale někdo postavil, tak to dopadlo jak ve Stavěšicích, kde rádo partyzáni zabili německého radistu. Němci se vrátili a tvrdě se pomstili. Svědčí

o tom pomník zbudovaný po válce u silnice nedaleko vodní nádrže u Zápovědi.

Němci, pokud si vzpomínám, se nechovali nijak násilně. Cukroví, který měli uskladněný v letní kuchyňce, jsem si bral, kolik jsem chtěl. Nikdo mně v tom nebránil (je třeba dodat, že přes naši republiku nešly žádné elitní jednotky, ty byly potřeba před Berlínem).

Před přechodem fronty se lidé připravovali, a to tak, že si schovávali potraviny a chystali úkryty. Potra-

viny většinou zakopávali v humně nebo ve stodolách, jak mně to vyprávěla paní Sácká z Hovorán. Byl jsem u toho, jak táta kopal ve svahu v humně bunkr, nakonec jsme v něm ale ukrytí nebyli. Sousedé měli v humně ve svahu zděný dlouhý sklep a z jara už byl prázdný. Chlapci z okolí, jejichž rodiny se tam měly ukrývat, sklep nahoře zpevnili, vyčistili, před dveře dali fošny a připravili k ubytování. Lidé spali na slámě na zemi u jedné stěny, kolem druhé se chodilo. Sklep byl v noci plně